

EBH/246/2016

Év

2015

Védett tulajdonság:

Nemzetiséghez tartozás

Diszkrimináció területe

Szolgáltatás

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

A *kérelmező* a hatósághoz benyújtott kérelmében előadta, hogy három barátjával ment szórakozni egy klubba. A bejáraton azonban nem jutottak túl, mert a jelen lévő biztonsági őrök közölték velük, hogy a szórakozóhelyre nem mehetnek be. Kérdésükre azt válaszolták, hogy a főnök utasítása az, hogy cigányokat nem engedhetnek be. A biztonsági őrök a továbbiakban hajlottak volna arra, hogy a jelen levő két hölgyet beengedjék, mivel rajtuk kevésbé látszott a származásuk, de a társasághoz tartozó két urat sötétebb bőrszínük miatt nem akarták beengedni. A társaság végül feladta a próbálkozást és otthagyta a helyszínt. Eljövetelük során más, hasonlóan járt emberekkel is találkoztak. A kérelmező kifejtette, hogy rendezett, ápolt külsővel rendelkeztek mindannyian, alkoholt nem, vagy minimális mértékben fogyasztottak.

A szórakozóhelyet üzemeltető *eljárás alá vont gazdasági társaság* érdemi védekezésében előadta, hogy véleménye szerint a kérelmező a panaszában azt sérelmezi, hogy a társasághoz tartozó két embert (a férfiakat) nem akarták beengedni, míg a másik két embert (a nőket) beengedték volna. Mivel mindannyian roma származásúnak vallják magukat, ezért az eljárás alá vont szerint ellentmondásos a kérelmező által előadott tényállás, hiszen a kérelmező is elismerte, hogy kettőjüket beengedték volna roma származásúként is. Előadta továbbá, hogy a szórakozóhelyre bűrszínük, illetve nemzetiségük alapján senkinek a belépését nem tagadják meg, sok külföldi diák jár hozzájuk. A biztonsági őrök feladata, hogy a bejáráshoz is kifüggesztett házirendet betartassák, úgy, hogy a nem megfelelően öltözött és ittas személyek belépést megakadályozzák. Valószínűleg a kérelmező társaságával kapcsolatban is ilyen kifogás merülhetett fel.

A hatóság az ügyben tárgyalást tartott, amelyen a kérelmező fenntartotta a kérelmében, az eljárás alá vont pedig érdemi nyilatkozatában foglaltakat. A hatóság tanúként idézte a kérdéses estén jelen lévő biztonsági őröket és a társaság két másik tagját is. A társaság negyedik tagjának lakóhelye másik városban van, ezért őt a hatóság belföldi jogsegély keretében hallgatta meg.

Az eljárás alá vont elmondta, hogy a biztonsági őröknek olyan utasítást soha nem adott, hogy romákat nem engedhetnek be, ilyen panasz soha nem volt ellenük. A kérelmező előadta, hogy a másik városban lakó barátjukat szerették volna elvinni szórakozni. Előadta, hogy korábban soha nem járt a klubban, de a társaság másik női tagja, az unokahúga már többször, így nem számítottak arra, hogy nem fogják őket beengedni. Odaérkezésükkor ketten, a lányok álltak elől, nekik mondták a biztonsági őrök, hogy nem válhatnak belépőjegyet. Az unokahúga kérdőre vonta ekkor a biztonsági őröt, elmondta, hogy gyakran jár oda, fel is ismerték. Megkérdezték, hogy a ruházatukkal van-e baj, vagy esetleg azt gondolják-e, hogy nincs náluk elég pénz. A biztonsági őrök mindkét kérdésre nemleges választ adtak. Majd a kérelmező rákérdezett, hogy a cigány származásuk-e a probléma. Akkor a biztonsági őrök bevallották, hogy igen és hogy nekik is elégük van már abból, hogy minden este több romát is el kell küldeniük, de ez a főnök utasítása. A beszélgetés végén felajánlották számukra, hogy a két lány bemehet, mert rajtuk nem látszik a származásuk. A kérelmező hangsúlyozta, hogy rendkívül megalázónak érezte a történeteket, fel sem merült benne, hogy egyedül, vagy az unokahúgával kettesben menjenek be. Az eljárás alá vont véleménye szerint a kérelmezőt nem érte hátrány, hiszen őt beengedték volna.

A társaság másik női tagja, T1, tanúvallomásában előadta, hogy a történetek óta nem volt a szórakozóhelyen, pedig előtte gyakran látogatta. Elmondta, hogy korábban nem roma származásúakkal járt oda, ezért a társaságból nem „rített ki”, bőrszíne is világosabb, mint a társaságában lévő másik két fiúé. Sokszor látott azonban olyat, hogy romákat a ruházatukra vagy ittasságra hivatkozva nem engedtek be. Odaérkezésükkor rögtön megismerték a biztonsági őrök, ő beszélt velük a legtöbbet. Vita nem alakult ki köztük, bevallották a beszélgetés végén, hogy a származásuk miatt nem engedhetik be őket, de kérték őket, hogy ne tegyenek feljelentést ellenük, mert a főnök utasítására járnak el. A társaság egyik jelen lévő tagja, T2, tanúvallomásában szintén elmondta, hogy a társaság tagjai rendezetten voltak felöltözve. Emlékezett arra is, hogy az őrök elismerték, hogy roma származásuk miatt nem engedhetik be őket a főnök utasítására, és hogy ez őket is zavarja. Az egyik tanúként jelen lévő biztonsági ört felismerte. A biztonsági őrök közül T3 felismerte T2-t, emlékezett arra, hogy gyakran járt a klubba, de az este egyéb történéseire nem emlékezett. Vallomása szerint nem kaptak olyan utasítást az eljárás alá vont képviselőjétől, hogy romákat nem engedhetnek be. A másik biztonsági őr T4, aki jelen volt a kérdéses estén, tanúvallomásában elmondta, hogy havonta többször dolgozik a szórakozóhelyen, mindennapos dolog, hogy öltözete vagy ittassága miatt nem engednek be valakit. A kérelmező által felhozottakra azonban nem emlékezett. A társaság negyedik tagját, T5-t a hatóság kérelmére lakóhelyének jegyzője belföldi jogsegély keretében hallgatta meg tanúként. A tanú vallomásában előadta, hogy a kérdéses estén volt barátnőjével és annak rokonával, valamint egy barátjával mentek volna szórakozni. Emlékezete szerint kulturáltan voltak felöltözve, ittasak nem voltak, legfeljebb egy kevés bort ihattak előtte. A tanú nem vett részt az őrökkel történt beszélgetésben, azt a kérelmező folytatta le. Megerősítette, hogy nem akarták a társaság férfi tagjait beengedni, véleménye szerint roma származásuk és bőrszínük miatt.

A felek között a tárgyalás után egyezségkötés céljából tárgyalások kezdődtek, azonban közöttük egyezség nem jött létre.

A hatóság az eljárás során azt vizsgálta, hogy kérelmezőt azzal összefüggésben érte-e hátrány, hogy a társaságában lévő roma nemzetiségű személyekkel szeretett volna együtt szórakozni.

A kérelmező panaszában azt sérelmezte, hogy roma származásuk miatt nem mehettek be együtt a szórakozóhelyre. A kérelmező mind a panaszában, mind a tárgyaláson kiemelte, hogy kifejezetten a másik városban lakó vendégük miatt akart szórakozni menni. A kérelmező számára nem önmagában a belépés megtagadása jelentette a hátrányt, hanem az, hogy a baráti társaság, amelynek tagja volt, nem szórakozhatott együtt, és erre álláspontja szerint a társaságban lévő roma származású személyek miatt nem kerülhetett sor.

Az átsugárzó diszkrimináció szabályai alapján akkor is elszenvedhet valaki hátrányos megkülönböztetést, ha az adott védett tulajdonsággal - ebben az esetben a sötétebb bőrszínnel - maga nem rendelkezik, vagy a másik fél csupán vélelmezi, hogy valamely védett tulajdonságú csoporthoz tartozik.

A hatóság álláspontja szerint a szolgáltatás megtagadása már abban az esetben is hátrány okozásával jár, ha az nem kifejezetten és közvetlenül a kérelmezőt érinti, hanem - mint jelen esetben is - a társaságában lévő más, védett tulajdonsággal bíró személyeket, amelynek eredményeként azonban maga a kérelmező is sérelmet szenved - jelen esetben ez abban valósult meg, hogy a társaság nem szórakozhatott együtt a kiválasztott vendéglátóhelyen.

Nem tudta elfogadni a hatóság az eljárás alá vont azon kimentését, miszerint a kérelmező és társasága nem megfelelő öltözete lehetett az oka annak, hogy nem léphettek be. A kérelmező, T1 tanú, T2 tanú és T5 tanú egybehangzó nyilatkozata alapján ugyanis mindannyian rendezetten, elegánsan jelentek meg a szórakozóhely bejáratánál.

Az eljárás során a hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont a kérelmezőt hátrányosan megkülönböztette, amikor megtagadta a kérelmező társaságában lévő két, roma származású, kérelmezőnél sötétebb bőrszínű férfi belépését az általa üzemeltetett szórakozóhelyre, megakadályozva ezzel a társaság közös szórakozását.

A hatóság megtiltotta az eljárás alá vont részére a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, elrendelte a jogsértést megállapító, a jogsértő adatainak kivételével anonimizált jogerős határozatának nyilvánosságra hozatalát a hatóság honlapján 30 napra, valamint 150.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte.

(2016. július 4-i döntés)

A döntés jogerős